

rigtigere, at vi da for vort Bedkommende give vor Stemme til det, som vi under alle Omstændigheder ansee for rigtigt, end at tage Hensyn til, hvad et Ministerium til en vis given Tid siger, at det vil fremme eller ikke vil fremme? Lad os dernæst overveie, hvad der vil gaae for sig, hvis dette Forslag bliver vedtaget, men ikke bliver bragt til Udførelse — ja, da ville vi staae paa det samme Standpunkt, hvorpaa vi endnu staae, da foreligger endnu den uheldige Tverbane, da vil man jo arbejde fort paa den, hvis man finder sin Regning derved og hvis man ikke finder, at det vilde være klogere at søge at komme bort derfra, tilskyndet dertil ved Meninger, der ere komne frem fra Mænd af Anseelse her i Landet, og som gaae derhen, at der endogsaa kunde ventes en Præmie, for at hæve denne uheldige Concession; men selv om man arbejder fort derpaa, er det mig dog en Trøst at have hørt det udtalt, at det værste Tab, det nemlig, som kunde opstaae, naar vi blive nøbde til selv at overtage Banens Drift, dog vilde blive noget formindsket, naar det er sandt, hvad den ærebe Minister har sagt, at vi ikke behøve at udbetale Renterne af de garanterede Actier, førend Driftsomkostningerne ere dækkede. Maaskee blev altsaa den Ulykke, Mange have tænkt sig vilde flyde af denne Jernbane, mindre, end det strax fra første Færd af har seet ud til, idet man navnlig ikke har troet, at en saadan Fortolkning af Concessionen lod sig fastholde. — Jeg skal derfor i Overeensstemmelse med, hvad jeg har tilladt mig at sige, paa dette Stadium erklære, at, dersom det Forslag, jeg tilligemed tre andre ærebe Medlemmer af Udvalget, nemlig Andersen, Kraiberg og Tscherning, ikke bliver vedtaget, da skal jeg med god Samvittighed stemme imod det Øvrige, som kommer til at foreligge, men navnlig imod Regjeringens Forslag. Vi vide jo Allesammen, at den nærværende Regjering har erklæret, at hvis Regjeringsforslaget bliver vedtaget, saa vil det kunne blive brugt til at anlægge en Kjøbstadbane, som man med et kort Navn har kaldet den Bane, imod hvilken der allerede for længe siden, det vide vi jo ogsaa Alle, har været saa megen Strid i dette Thing, og hvorom vi endogsaa have hørt af den foregaaende Indenrigsministers Mund,

at der ikke længere var Noget, der tænkte paa at fastholde en saadan, hvad man kan see af Rigsdagsstribenden. — Jeg skal hermed slutte og anmode det ærebe Thing om at stemme for det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, og hvorover jeg nu har udtalt mig.

Indenrigsministeren: Under de værelende Ministerier maa det dog med Hensyn til denne Sag være en Trøst for den ærebe Rigsdagsmand, der nu satte sig, at det nærværende Ministerium er gaaet fuldstændigt ind paa det Lovforslag, der er indbragt af det foregaaende Ministerium. (Ruga'arb: Nei! Flere Stemmer: Jo! Jo!). Er det nærværende Ministerium ikke gaaet fuldstændigt ind paa det foregaaende Ministeriums Lovforslag? Den ærebe Rigsdagsmand, der nægter det, maa virkelig ikke have haft sine Øren med sig her i Salen; jeg tør sige, at mine Øtringer for dette Forslag ikke staae tilbage for den oprindelige Ophavsmands, hverken i Henseende til Kraft eller Varme. Jeg skal naturligvis aldeles overlade til det ærebe Tings Medlemmer at lægge, hvad Vægt de ville paa de Øtringer, jeg har fremført om, at jeg maatte ansee det af Udvalgets Fleertal fremsatte Forslag for upraktisk og for ikke at kunne bruges til derpaa at afflutte Noget, og, at en saadan Bane, selv om der kunde afluttes Noget paa Basis af det fremsatte Forslag, dog ikke var hensigtsmæssig; jeg skal ikke fornye Discussionen herom. — Derimod maa jeg henlede Opmærksomheden paa § 12 i det Forslag, der nu er fremkommet af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgfrets og Flere, thi den er noget Nyt, — det er især rigt virkelig beklageligt, at vi her ved tredie Behandling have en saadan Rigdom af Forslag, saa utallige, kunde jeg fristes at sige, at Sagen nu ligger for os i en yderst compliceret Skikkelse, istedetfor at man maatte have haabet, at den skulde foreligge simplere. Denne § 12 anseer jeg for en Umulighed; jeg anseer det for umuligt, at nogensomhelst Regjering skulde kunne gaae ind derpaa i den alvorslige Hensigt at gennemføre den. Der staaer nemlig i denne Paragraph, at Jordarbejderne ved den beri foreslaaede Hestebane skulde udføres saa fuldstændigt, at den uden „væsentlige“